

До Основ'яненка

Автор:

Тарас Шевченко

До Основ'яненка

Тарас Григорьевич Шевченко

Вірш «До Основ'яненка» – це лірична сповідь Тараса Шевченка про тугу за рідною землею, яка огортає серце на чужині. Біль за тяжку долю України звучить у кожному рядку, однак поет переконаний, що «наша дума, наша пісня не вмре, не загине». Він звертається до Григорія Основ'яненка як до співця рідного слова і з проханням розповідати усім про славу козацьку, про боротьбу за волю. Глибинна любов до рідної землі – лейтмотив поезії Тараса Шевченка «До Основ'яненка».

Тарас Шевченко

ДО ОСНОВ'ЯНЕНКА

Б'ють пороги; місяць сходить,

Як і перше сходив...

Нема Січі, пропав і той,

Хто всім верховодив!

Нема Січі; очерети

У Дніпра питають:

«Де то наші діти ділись,

Де вони гуляють?»

Чайка скиглить літаючи,

Мов за дітьми плаче;

Сонце гріє, вітер віє

На степу козачім.

На тім степу скрізь могили

Стоять та сумують;

Питаються у буйного:

Кінець ознакомительного фрагмента.

Купити: https://telnovel.me/ru/shevchenko_taras/do-osnov-yanenka

Текст предоставлен ООО «ИТ»

Прочитайте эту книгу целиком, купив полную легальную версию: [Купити](#)